

som Tiden har udviklet sig og Forholdene stiller sig, i det store og hele med Hensyn til Prisniveauet ude i Landet vil kunne bygge paa, hvad der ad Statsvej kan opnaas i saa Henseende; den enkelte Kommune vil ikke kunne udføre noget meget stort i saa Henseende, men den enkelte Kommune vil utvivlsomt kunne føje Biforanstaltninger til de af Staten foranledigede Prisreguleringsforanstaltninger, som vil kunne være værdifulde for Beboerne indenfor Kommunens Omraade. Jeg skal henvise til, at der f. Eks. mellem Prisreguleringskommissionerne for Ringkøbing og Ribe Amter har været et stadigt Samarbejde med den Hensigt at tilvejebringe en ensartet Brødpris i disse to Amter, og en ensartet lav Brødpris. Og det vilde sikkert være meget ønskeligt, om Kommunerne med et vist Statstilskud kunde træffe Foranstaltninger ogsaa af økonomisk Art til indenfor et saadant Omraade at tilvejebringe en ensartet og noget lavere Brødpris, naar man ønsker at have en lavere Brødpris end den, som betinges af Forholdene i det øvrige Land. Jeg skal henvise til, at der er Omraader, hvor utvivlsomt kommunale Foranstaltninger med Hensyn til Erhvervelse af Fisk og Fordeling deraf imellem Beboerne vil kunne betyde meget. Jeg skal henvise til, at der er enkelte Byer, hvor en Adgang til at benytte § 2 til at regulere Mælkeprisen for alle Beboere maaske vil være den eneste Løsning af dette vanskelige Spørgsmaal. Med andre Ord: Jeg appellerer meget indtrængende til Tingets Villie til paa dette Punkt at fravige det Standpunkt, som i Fjor et Flertal i det andet Ting, støttet af et Mindretal hernede, indtog, saaledes at man baade vil kunne faa noget Statstilskud til de Foranstaltninger, jeg her har skildret, og tilvejebringe en saadan Organisationsform, at de vil kunne føres ud i Livet.

Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Statstilskuddets Størrelse og den Maade, hvorpaa det skal fordeles. Ærede Medlemmer vil erindre, at Statstilskuddet efter den gældende Lov ydes dels som en Andel i Merindtægtskattens Udbytte, dels som en Andel i, hvad Kommunernes Udgifter udover dette saaledes forudbestemte Statstilskud andrager. Andelen i Merindtægtskattens Udbytte er fastsat til 15 pCt., dog mindst 5 Mill. Kr., men da Merindtægtskatten for i Fjor indbragte noget over 6 Mill. Kr. og i Aar anslaaes til at give nogle og 50 Mill. Kr. — jeg ved det ikke i Øjeblikket, men jeg har hørt Fi-

nansministeren nævne dette Tal —, vil det samlede Beløb, hvoraf de 15 pCt. skal erlægges, blive 60 Mill. Kr., og 15 pCt. deraf er 9 Mill. Kr., ikke 5. Altsaa forskudsvis vil der komme Kommunerne til Udbetaling i Anledning af denne Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger for 1916 ca. 9 Mill. Kr., hvis Forudsætningerne med Hensyn til Merindtægtskattens Udbytte er rigtige. Den halve Million af dette Beløb skal erlægges efter de Regler, som det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) har foreslaaet. Jeg vilde meget have ønsket, at jeg her i Lovforslaget havde kunnet vedføje som Bilag Beregninger over, hvorledes dette Beløb er blevet fordelt; men der er opstaaet saadanne Beregningsvanskeligheder, at man ikke har kunnet tilendebringe Beregningen; der har under Beregningen vist sig nogle Bysynderligheder, som man ikke har kunnet trænge til Bunds i. Beregninger kan altsaa ikke foreligge i Øjeblikket. Den halve Million skal altsaa erlægges efter de nævnte Regler, og det øvrige skal udbetales Kommunerne efter Folketal. Der er i et Bilag til Lovforslaget gjort Rede for, hvor mange Penge der er blevet anvendt af det, der er stillet til Disposition i det første halve Aar af den gældende Lovs Gyldighedstid, saaledes at man derefter har ført dette videre og undersøgt, hvorledes det vil virke under Lovens hele Gyldighedstid. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at Statstilskuddet ifølge Folketal i Bilag 5 b. er beregnet efter en Andel i Merindtægtskatten paa 7 Mill. Kr., medens Beløbet jo bliver betydelig større, nemlig antagelig $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saaledes at de Tal, her findes med Hensyn til, hvad Kommunernes Udgifter andrager, vil vise sig at være for store, da Andelen i Statstilskuddet altsaa faktisk er betydeligt større end beregnet. Det viser sig da, at mange Kommuner, navnlig mange Landkommuner, temmelig sikkert i hele Aaret 1916 ikke vil have nogen som helst kommunal Udgift af deres Dyrtidsforanstaltninger, idet alle disse Foranstaltninger dækkes af Statskassens Tilskud. Derimod vil de fleste Bykommuner have en Udgift, som for Resten er højst forskellig. Det viser sig altsaa, at denne Beregningsmaade, efter Folketal og med en fast Procent-Andel i Merindtægtskatten, har medført, at Forholdet for Statstilskuddet er blevet forrykket, idet Hensigten jo var, at Kommunerne og Staten i Fællesskab skulde bære Byrden ved disse Dyrtidsforanstaltninger, medens det for mange Kommuner Vedkommende kun er blevet en Forvaltning af Statstil-